

Nijmegen

Evaluatie integrale gebiedsaanpak Muntenbuurt

Onderzoek en Statistiek gemeente Nijmegen | december 2019

Colofon

Gemeente Nijmegen

Onderzoek en Statistiek

Tel.: (024) 329 9889

e-mailadres: onderzoek.statistiek@nijmegen.nl

Verkrijgbaar

via www.nijmegen.nl

1. Samenvatting en conclusies

De Muntenbuurt is een kleine Nijmeegse buurt en onderdeel van de wijk Nije Veld. Sinds 2016 is sprake van een integrale gebiedsaanpak voor de Muntenbuurt. Dit naar aanleiding van negatieve signalen van buurtbewoners over de leefbaarheid. Belangrijkste problemen waren overlast door (jonge) kinderen, spanningen tussen huishoudens, onveiligheid en verrommeling van de openbare ruimte. Daarom werd de inzet van wijkprofessionals en de onderlinge samenwerking geïntensiveerd, met de gemeente in een coördinerende en sturende rol. Hierbij was bijzondere aandacht voor overlast door kinderen. Ook pasten gemeente en Woonwaarts de manier van woningtoewijzing aan, waarbij geen WBB-toewijzingen en toewijzingen aan statushouders werden gedaan. Deze evaluatie geeft inzicht in de inspanningen die zijn geleverd en wat de effecten van deze aanpak tot dusver waren.

Voor het onderzoek is gebruik gemaakt van registratiedata om statistieken voor de Muntenbuurt weer te geven. Ook is met behulp van registratiedata onderzocht hoe de kwetsbare in- en uitstroom in de buurt zich de afgelopen jaren heeft ontwikkeld. Daarnaast is gesproken met bewoners en wijkprofessionals over hun ervaringen met de buurt en buurtaanpak.

Wijkprofessionals in de Muntenbuurt zien verbetering in de situatie in de buurt ten opzichte van 2018. Het gaat daarbij om de volgende ontwikkelingen:

- De overlast door kinderen is onder controle door de gesprekken die Jongerenwerk is aangegaan met de huishoudens van de kinderen die voor overlast zorgden. Dit heeft onder meer geresulteerd in sterkere controle van de kinderen door ouders/verzorgers en een enkele uithuisplaatsing. Buurtbewoners waarmee is gesproken beamen dat de overlast door kinderen is afgenomen;
- Sinds februari 2018 zijn geen escalaties meer geweest tussen huishoudens in de buurt en dat spanningen zijn verminderd. Mogelijk heeft dit te maken met de verhoogde surveillance door (met name) handhaving en politie. Daarnaast speelt de aangepaste woningtoewijzing mogelijk een rol. In 2018 en (tot halverwege) 2019 zijn geen WBB-toewijzingen en toewijzingen aan statushouders meer geweest in de Muntenbuurt. In 2018 overtrof de kwetsbare uitstroom uit de Muntenbuurt voor het eerst de kwetsbare instroom. In voorgaande jaren was de instroom van kwetsbare bewoners altijd enkele personen groter dan het vertrek van kwetsbare personen (personen die op het moment van hun vertrek of vestiging in de buurt, gebruik maken van inkomensondersteuning uit de participatiewet). Hoewel niet zonder meer gesproken kan worden van een trend (die al dan niet is toe te schrijven aan de gewijzigde woningtoewijzing), is opvallend dat een bewoner opmerkte dat er minder inwoners met professionele ondersteuning in de wijk lijken te wonen;
- Professionals benoemen dat het straatbeeld netter is geworden en er minder zwerfafval is. Bewoners zijn hierover verdeeld; een enkeling ziet geen voor- of achteruitgang, een ander ziet verbetering maar vreest dat overlast en zwerfafval zullen toenemen zodra handhaving minder gaat surveilleren. Het tegengaan van

‘verrommeling’ is ook gedaan door de openbare ruimte vriendelijker te maken, onder meer door het toevoegen van beplanting;

- Professionals benoemen de geïntensiveerde samenwerking die inherent is aan de integrale gebiedsaanpak als interventie op zich: meldingen worden sneller gedeeld tussen professionals. Dit heft de anonimiteit op van inwoners die overlast geven, en daarmee de ruimte die zij ervaren om overlast te geven.

Een element van de aanpak dat moeizamer verliep, was het van de grond krijgen van bewonersinitiatieven om de sociale cohesie in de buurt te versterken. Hoewel diverse activiteiten zijn georganiseerd, waren deze een wisselend succes in termen van opkomst. Professionals geven aan dat activiteiten op het buurtplein het meest kansrijk zijn; de activiteit is zichtbaar en eenvoudig om bij aan te sluiten en te vertrekken.

In het najaar van 2019 focust de gebiedsaanpak zich op problematiek achter de voordeur. Hulpverlening aan specifieke huishoudens staat centraal. Het gaat om 10 huishoudens. Op 4 daarvan wordt ingezet door het regieteam. De overige huishoudens worden nog benaderd of hebben aangegeven geen hulp te willen.

Inhoudsopgave

1. Samenvatting en conclusies	3
2. Inleiding	6
Waarom een integrale gebiedsaanpak?	6
Doel van het onderzoek en onderzoeksvragen	7
Uitvoering onderzoek	7
Rapportage	7
3. Kengetallen Muntenbuurt	8
4. Gebiedsaanpak; instrumenten en gerapporteerde effecten	12
Intensivering samenwerking wijkprofessionals	12
Inzet op huishoudens met minderjarigen die overlast geven	12
Tegengaan ‘verrommeling’; surveillance en inrichting	13
Versterken van de sociale cohesie; bewonersactiviteiten	13
Focus op problematiek ‘achter de voordeur’	14
Aanpassing woningtoewijzing	14

2. Inleiding

De Muntenbuurt is een kleine Nijmeegse buurt en onderdeel van de wijk Nije Veld. Het buurtje is gelegen tussen de Muntweg, de Ploegstraat en de Slotemaker de Bruineweg. Het is halverwege de jaren '80 gebouwd op voormalige bedrijfsterreinen aan de Muntweg, waar bedrijven waren gevestigd zoals de Swift schoenenfabriek en de Automatic Screw Works, ASW Apparatenfabriek. Straten in de Muntenbuurt zijn de Ploegstraat, Daalderstraat, Dukaatstraat, Florijnstraat en de Guldenstraat. Later zijn hier het Alphons Sieberspad en de Dorsvlegelstraat aan toegevoegd. Het Goffertbad (openluchtzwembad) ligt tegen de Muntenbuurt aan.

De meest recente wijkmonitor (2018) karakteriseert het woon- en leefklimaat van Nije Veld – de wijk waarin de Muntenbuurt gelegen is – als gemiddeld. Benoemde aandachtspunten zijn de gezondheid en inkomenspositie van de bewoners. Gezien de vastgoedwaarde en economische positie van de bewoners hoort de wijk tot het 'lagere middensegment' van de Nijmeegse woningmarkt. 70% van de woningvoorraad bestaat uit (sociale) huurwoningen. In de Muntenbuurt is dit 64%. Deze woningen worden verhuurd door Woonwaarts (voorheen Standvast Wonen). Sinds 2016 is in de Muntenbuurt sprake van een integrale gebiedsaanpak; de inzet van wijkprofessionals en de onderlinge samenwerking werden geïntensiveerd.

Waarom een integrale gebiedsaanpak?

In 2016 kaarten bewoners achteruitgang van de Muntenbuurt aan bij de gemeenten en Bindkracht10. Hierop is door wijkmanagement een bijeenkomst met buurtbewoners en wijkprofessionals georganiseerd. Daarbij zijn de volgende aandachtspunten vastgesteld:

- 1) Onveiligheid in de buurt (criminaliteit, dealen);
- 2) Overlast; zowel volwassenen als (jonge) kinderen. Wat betreft de kinderen gaat het om kinderen van jonger dan 10 jaar die onaangepast gedroegen, zowel tegen andere kinderen als volwassenen;
- 3) Opvoedproblemen (in samenhang met punt 2);
- 4) Ruzies tussen huishoudens;
- 5) Angstgevoelens bij inwoners (in samenhang met punt 1 t/m 4). Angst voor het gedrag van (volwassen én minderjarige) buurtgenoten leidde er onder meer toe dat sommige inwoners hun kinderen niet buiten durfden te laten spelen;
- 6) Verloedering en veel rommel in de openbare ruimte

Wijkprofessionals geven aan dat de buurt zich al langere tijd negatief ontwikkelt. Al rond 2010 was merkbaar dat veel bewoners liever elders zouden willen wonen, hoewel niet iedereen dat ook kan realiseren. Door het frequenter wegverhuizen van meer dragende huishoudens (waarbij kwetsbare huishoudens achterblijven) wordt als één van de oorzaken genoemd dat de buurt verder achteruit gaat.

Vooraf rond de hoogbouw rond de Klokkentoren zijn problemen. De kleine, goedkope woningen worden vaak bewoond door mensen met psychische of andere problematiek. Bewoners zijn terughoudend om buiten de anonimiteit hun mening te geven, maar geven

aan last te hebben van buurtbewoners die begeleiding nodig hebben. Het gaat om onaangepast gedrag, geluidsoverlast, agressie en drugsproblematiek.

In reactie op deze signalen committeerden de maatschappelijke partners in de wijk zich tot een integrale aanpak voor de Muntenbuurt voor de komende jaren. De gemeente had een coördinerende en sturende rol met betrekking tot doel van de aanpak en benodigde inzet door partners.

Doel van het onderzoek en onderzoeksvragen

De gemeentelijk wijkmanager wil de effecten van deze intensieve aanpak in de buurt in beeld brengen. Welke inspanningen zijn geleverd? Wat merken de bewoners van de aanpak en wat was effectief? Inzicht hierin kan worden benut bij het vormgeven van de toekomstige werkwijze in de buurt.

Het onderzoek moet inzicht geven in de volgende vragen:

- Hoe zag de integrale gebiedsaanpak in de Muntenbuurt eruit, welke instrumenten zijn ingezet?
- Wat hebben de verschillende instrumenten opgeleverd?

Daarbij is aandacht voor de ontwikkeling op twee terreinen:

- Leefbaarheid van en overlast in de openbare ruimte
- Kracht en kwetsbaarheid van de bewoners; hoe groot is de (maatschappelijke) zelfredzaamheid?

Uitvoering onderzoek

Het onderzoek is zowel kwalitatief als kwantitatief van aard. Allereerst is gesproken met professionals. Dit is gebeurd in de vorm van een groepsgesprek en een telefonisch interview. Daarnaast is in het voorjaar van 2019 – individueel en face-to-face - gesproken met bewoners van de Muntenbuurt. Met één bewoner is een telefonisch gesprek gevoerd. De informatie uit deze gesprekken wordt gebruikt om in beeld te brengen hoe de inzet van professionals eruit ziet, wat bewoners daarvan hebben gemerkt en welke ontwikkelingen professionals en bewoners waarnemen. Deze ontwikkelingen zullen vooral op het vlak van leefbaarheid van en overlast in de openbare ruimte zijn. Om zich te krijgen op (ontwikkeling in) de maatschappelijke zelfredzaamheid van de bewoners van de Muntenbuurt is het gebruik van sociale voorzieningen in beeld gebracht.

Rapportage

Deze rapportage is als volgt opgebouwd. Hoofdstuk 3 geeft achtergrondinformatie over de Muntenbuurt in de vorm van kengetallen en hoe deze zich de afgelopen jaren hebben ontwikkeld. Hoofdstuk 4 gaat in op de integrale gebiedsaanpak; welke instrumenten zijn ingezet en wat hebben deze opgeleverd? Hoofdstuk 4 bevat zowel kwalitatieve informatie uit gesprekken met professionals en bewoners als een cijfermatige analyse van verhuizingen in de buurt in de afgelopen jaren.

3. Kengetallen Muntenbuurt

Dit hoofdstuk geeft de actuele cijfers en ontwikkeling in afgelopen jaren weer van de bevolkingskenmerken en het gebruik van sociale voorzieningen in de Muntenbuurt. Om een vergelijking te kunnen maken zijn ook de cijfers van Nijmegen als geheel weergegeven.

Kenmerken bevolking

Het inwonertal van de Muntenbuurt schommelt de afgelopen jaren rond de 575. De leeftijdsopbouw is de afgelopen jaren vrij stabiel en vergelijkbaar met de rest van Nijmegen. Er wonen zo'n 120 minderjarigen (21%) in het gebied; 14% t/m 12 jaar, 7% tussen de 13 en 18. Voor de volledige verdeling van leeftijdsgroepen, zie Figuur 3. Ook de verdeling naar geslacht (ongeveer 50/50) wijkt niet af van de rest van de stad (zie Figuur 2). De meest voorkomende huishoudentypen in de Muntenbuurt zijn tweeoudergezinnen (36%) en alleenstaanden (25%). In vergelijking tot de rest van Nijmegen zijn in de Muntenbuurt wat meer alleenstaanden (25% tegen 17%) en eenoudergezinnen (13% tegen 8%), en wat minder stellen (18% tegen 24%) (Zie Figuur 3).

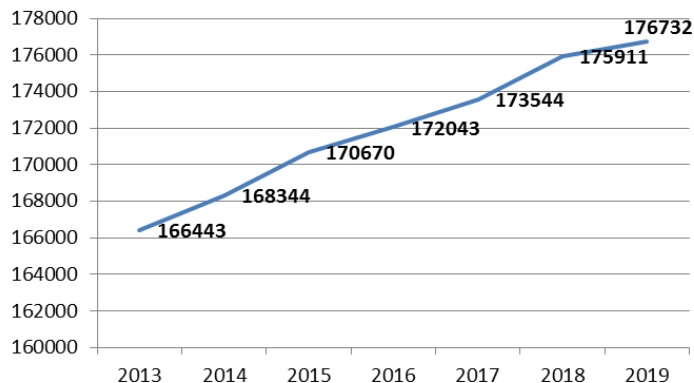
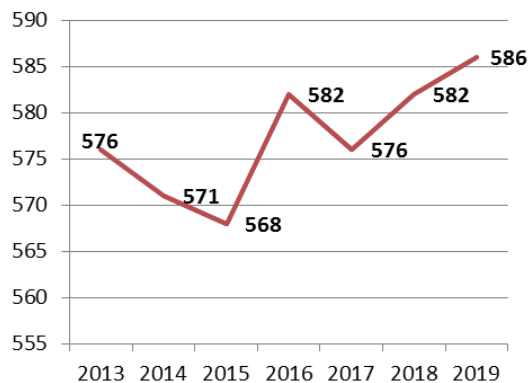
Ruim twee derde van de inwoners van het gebied heeft géén migrantenherkomst; wat minder dan in de gehele stad (74%). Dit aandeel is over de afgelopen jaren wat kleiner geworden (77% in 2013 tegen 67% in 2019). Zowel het aandeel inwoners met niet-westerse migrantenachtergrond (12% in 2013 tegen 16% in 2019) als het aandeel inwoners met westerse migrantenachtergrond (11% in 2013 tegen 16% in 2019) nam de afgelopen jaren toe. Deze ontwikkeling was niet zichtbaar in de rest van de stad. Het aandeel statushouders¹ lag de afgelopen jaren hoger dan in de rest van de stad. Desondanks gaat het in de Muntenbuurt om een bescheiden aantal; 14 personen (2,2% in 2019, tegen 0,9% in Nijmegen).

Maatschappelijke zelfredzaamheid

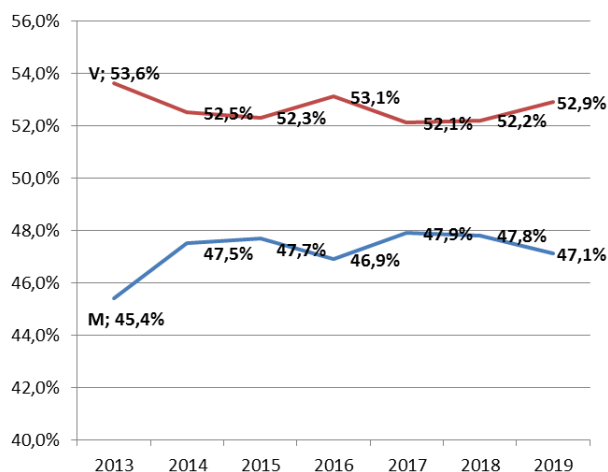
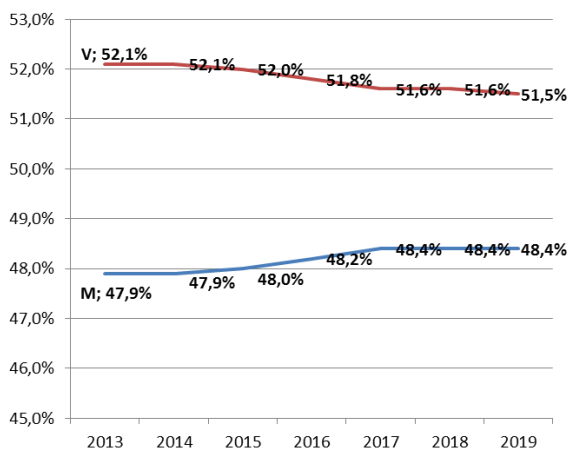
De maatschappelijke zelfredzaamheid in de buurt ligt lager dan in de rest van Nijmegen; het gebruik van voorzieningen op het vlak van inkomen, werk, zorg en jeugdhulp ligt in de Muntenbuurt (ten opzichte van de gehele stad) bovengemiddeld. In 2017 maakte in de Muntenbuurt 17% van de inwoners gebruik van een inkomensvoorziening, 4,5% van een voorziening rond werk, 10% van zorg en 4% van jeugdhulp. Ook de 'samenloop' van regelingen (het gebruik van regelingen in twee of meer van de domeinen inkomen, werk, zorg, jeugdhulp) ligt in de Muntenbuurt hoger dan in Nijmegen. Dit is te zien in Figuur 7². Het beeld qua ontwikkeling in voorzieningengebruik is niet eenduidig en verschilt per type voorziening.

¹ Het gaat om inwoners met een verblijfsstatus o.b.v. asiel (zowel bepaalde als onbepaalde tijd).

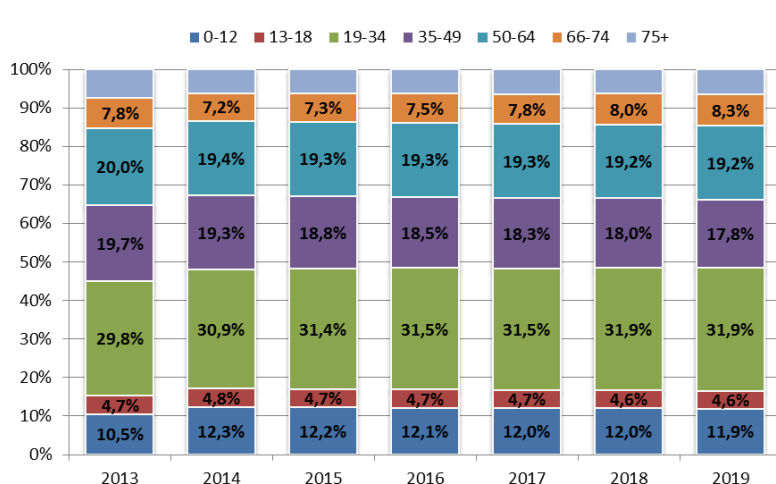
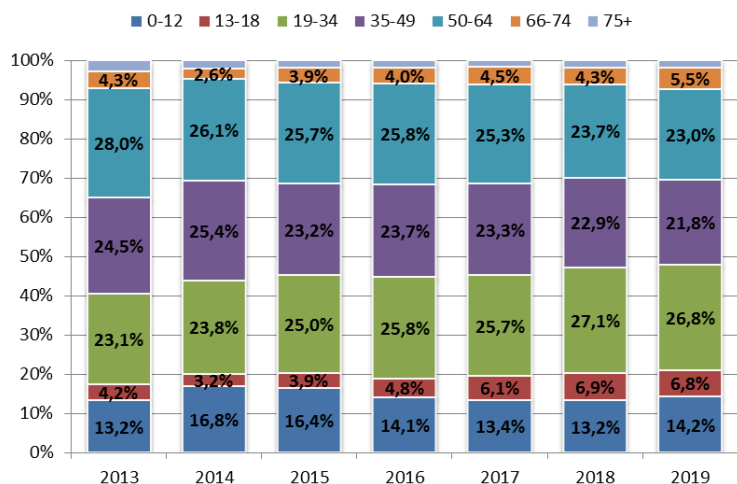
² De figuur toont per jaar verschil in procentpunten tussen het gebruik van een voorziening in de Muntenbuurt en Nijmegen als geheel; een positief getal staat voor een groter aandeel in de Muntenbuurt.

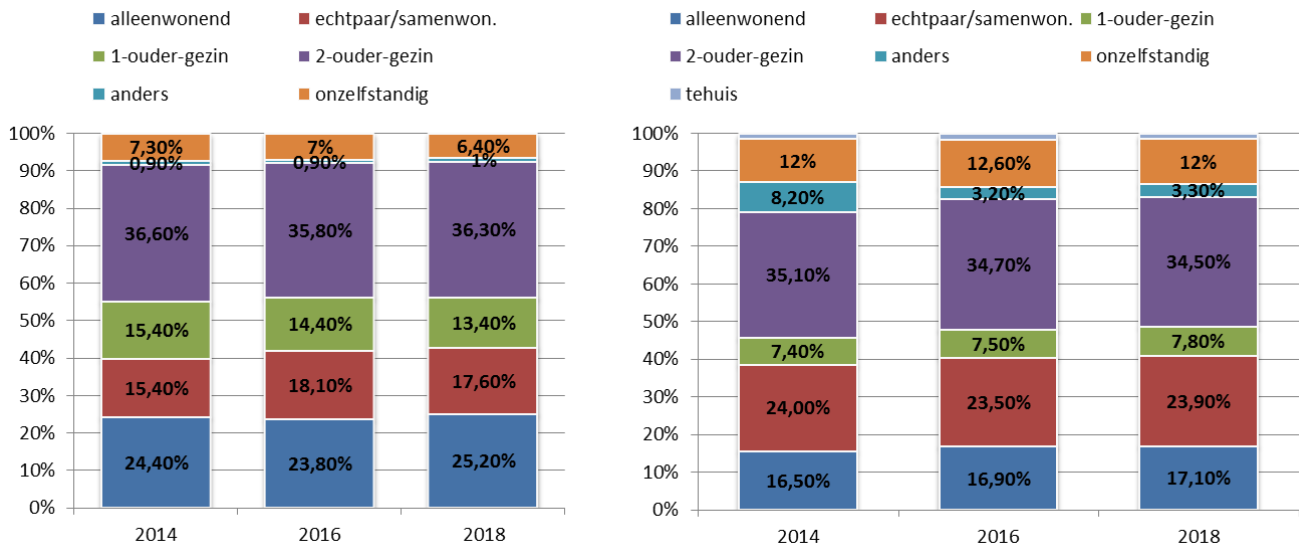
Figuur 1: Inwoneraantal 2013-2019 Muntenbuurt (links) en Nijmegen (rechts)

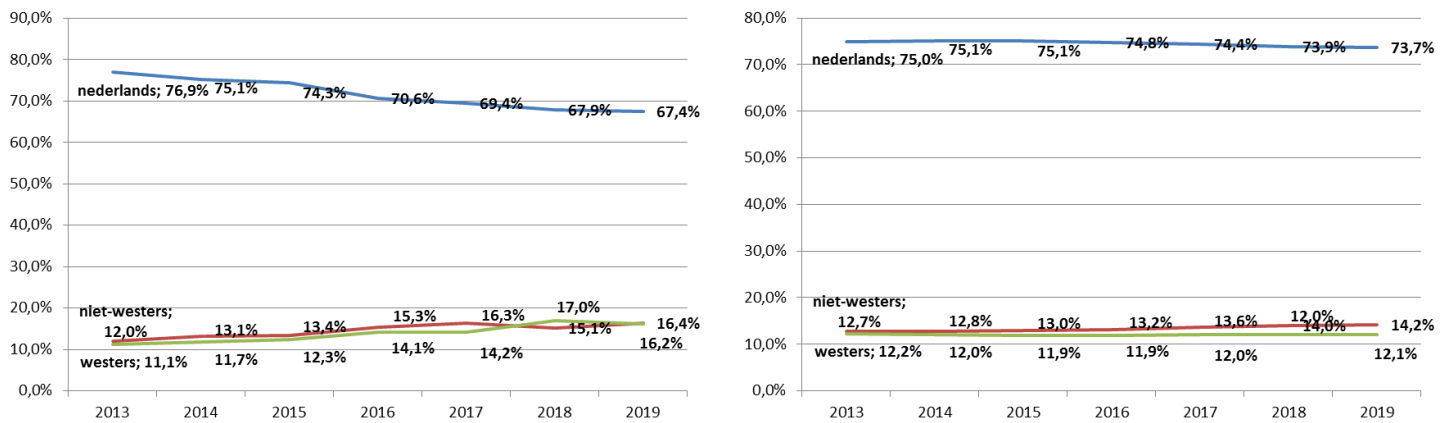
Figuur 2: Geslacht 2013-2019 Muntenbuurt (links) en Nijmegen (rechts)

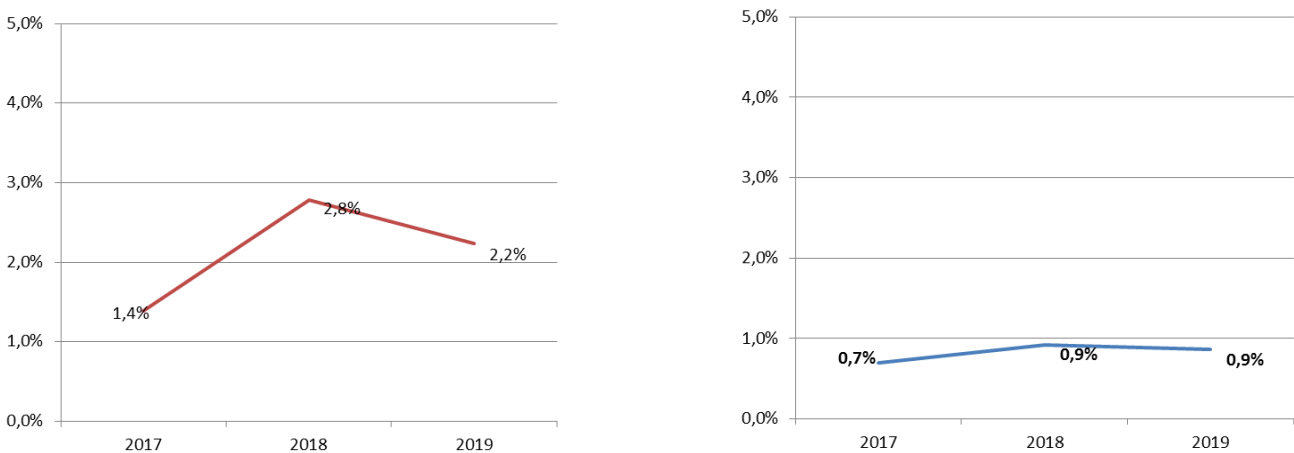
Figuur 3: Leeftijdsgroepen 2013-2019 Muntenbuurt (links) en Nijmegen (rechts)

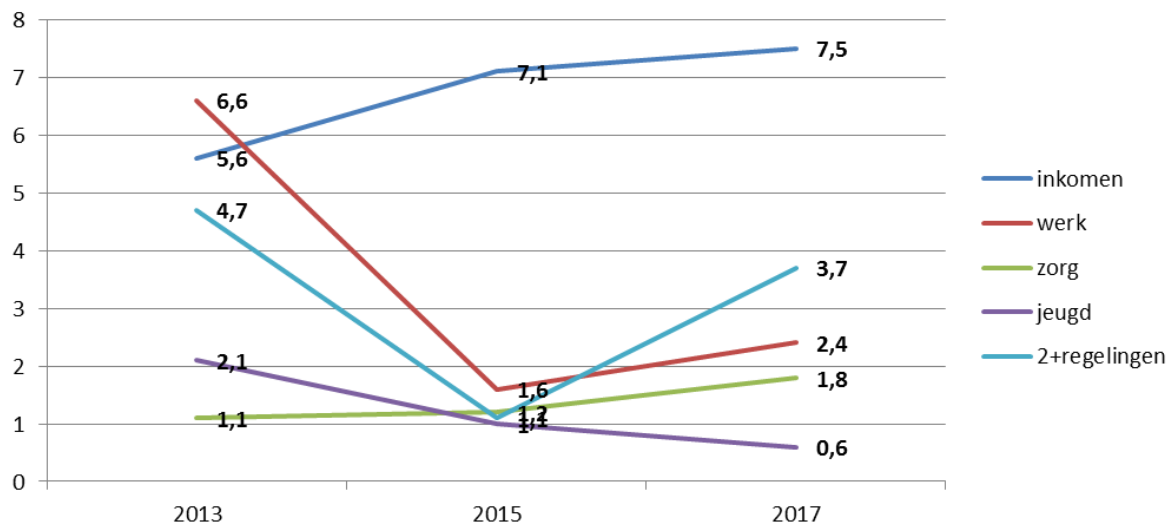
Figuur 4: Huishoudenstypen 2013-2019 Muntenbuurt (links) en Nijmegen(rechts)

Figuur 5: Herkomst inwoners 2013-2019 Muntenbuurt (links) en Nijmegen (rechts)

Figuur 6: Aandeel statushouders 2013-2019 Muntenbuurt (links) en Nijmegen (rechts)

**Figuur 7: Gebruik van sociale voorzieningen in verschillende domeinen;
%Muntenbuurt-%Nijmegen**

4. Gebiedsaanpak; instrumenten en gerapporteerde effecten

In dit hoofdstuk wordt de speciale aanpak in de Muntenbuurt per instrument beschreven. Ook wordt ingegaan op wat bewoners van de inzet hebben gemerkt, en welke effecten bewoners én professionals opmerken.

De bewoners met wie is gesproken zijn veelal ‘oudgedienden’ in de buurt. Het aantal woonjaren in de buurt varieerde van 10 tot 25 jaar. De meesten waren huurders, een enkele heeft een koopwoning. Het type huishouden was divers; alleenstaanden, koppels en huishoudens met kinderen. Diverse bewoners met wie is gesproken zijn actief voor de buurt. Met 5 bewoners is gesproken op een bewonersactiviteit. Eén bewoner is telefonisch geïnterviewd.

Intensivering samenwerking wijkprofessionals

De gebiedsaanpak in de Muntenbuurt vereiste een geïntensiverde samenwerking tussen betrokken wijkprofessionals. Dit fungeerde (volgens een van de wijkprofessionals) als een instrument op zich. In de eerste plaats worden meldingen hierdoor sneller gedeeld tussen verschillende partijen in de buurt. Daarnaast gaat een signaal uit naar de bewoners. Wanneer zij overlast geven of problemen hebben, weet de buurt dat andere wijkprofessionals snel op de hoogte zijn. Dit heft de anonimiteit – en daarmee de ervaren ‘ruimte’ om overlast te geven – op.

Er is samengewerkt door de volgende partijen:

- Gemeente; wijkmanagement, bureau toezicht en handhaving
- Politie
- Standvast Wonen (nu Woonwaarts)
- Bindkracht
- NIM
- Jongerenwerk
- (actieve) inwoners

Inzet op huishoudens met minderjarigen die overlast geven

Bij aanvang van de gebiedsaanpak (in 2016) werd deze vooral gericht op de overlast door kinderen (7-10 jaar). Dit was gericht op huishoudens waarvan kinderen voor overlast zorgden. Met deze gezinnen is het gesprek aangegaan door Jongerenwerk. Dit heeft geresulteerd in één uithuisplaatsing; een ander gezin is dusdanig de wacht aangezegd dat zij hun kind sterk controleren. Een ander gezin waarvan een kind voor veel overlast zorgde, is verhuisd.

In september 2018 was de overlast door kinderen zo ver onder controle dat Jongerenwerk het team integrale aanpak verliet. Verschillende bewoners beamen dat de overlast door kinderen is afgenomen. Een enkeling plaatst daarbij de kanttekening dat een afgenomen overlast niets zegt over de situatie ‘achter de voordeur’.

Tegengaan ‘verrommeling’; surveillance en inrichting

In aanvulling op het aanpakken van overlast door kinderen, is ingezet op het aanspreken van overlastgevers en schoon houden van de buurt. Hiertoe is meer surveillance ingezet door politie en toezichthouders van de gemeente. Ook zijn – in samenspraak met de bewoners – twee pleintjes in de buurt ‘vriendelijker’ gemaakt (bijvoorbeeld met heggetjes, mozaïeken en speeltoestellen voor kinderen).

Van de bewoners heeft niet iedereen iets gemerkt van frequentere surveillance in de buurt. Sommige bewoners benoemen een grotere zichtbaarheid van de gemeentelijke handhavers, een enkeling noemt ook Bindkracht10 en de wijkmanager. Anderen ervaren geen toegenomen zichtbaarheid van wijkprofessionals. Dit is niet verwonderlijk aangezien deze bewoners persoonlijk geen overlast ervaren; zij geven aan dat het om specifieke plekken in de buurt gaat, veroorzaakt door enkele huishoudens (met bijbehorende “aanloop”) die daar wonen. Wel gaven alle bewoners met wie is gesproken aan te weten dat zwerfafval en geluidsoverlast spelen.

Wijkprofessionals zijn positief over wat de inspanningen hebben opgeleverd; zij benoemen een netter straatbeeld en minder zwerfafval in de buurt. Van de bewoners geeft één persoon aan dat de overlast zich positief noch negatief heeft ontwikkeld. Een ander ziet een positieve ontwikkeling, maar spreekt de zorg uit dat de overlast zal toenemen zodra een partij als Handhaving minder zichtbaar wordt; met betrekking tot afval zou hiervan al enige sprake zijn.

Versterken van de sociale cohesie; bewonersactiviteiten

Om de sociale cohesie in de buurt te versterken, is ingezet op het organiseren van activiteiten om buurtbewoners (meer) met elkaar in contact te brengen. Veel bewoners waarmee is gesproken beamen dat de afgelopen jaren (volgens sommige sinds 5 jaar, volgens andere langer) het contact tussen buurtgenoten is afgelopen. Ook was het van de grond krijgen van bewonersinitiatieven moeilijker. Enkele bewoners geven aan dat met name weinig contact is tussen bewoners van verschillende culturele achtergronden. Een ander onderscheid waarop wordt gewezen is dat tussen “kakkers” en andere inwoners.

Deze bewonersactiviteiten gedurende de gebiedsaanpak waren – in termen van opkomst – een wisselend succes. De gezamenlijke moestuin wordt bestierd door een klein groepje bewoners en lijkt niet de bewoners te bereiken die ondersteuning kunnen gebruiken. Een activiteit die goed werd bezocht was een samenkomst op het buurtplein. Als succesfactor van deze activiteit werd de centrale locatie genoemd; veel buurtbewoners konden de activiteit op het plein vanuit hun woning zien en zo gemakkelijk aansluiten (en ook weer weggaan). Het ging met andere woorden om een laagdrempelige bewonersactiviteit.

Ook is in samenwerking met bewoners een hobbyclub voor kinderen opgezet. Deze werd echter slecht bezocht. Ouders bleken niet geneigd om hun kind hiervoor op te geven. Het is onduidelijk waarom dat zo was.

Focus op problematiek ‘achter de voordeur’

Met het verbeteren van de situatie in de openbare ruimte, verschoof de focus van de gebiedsaanpak naar problematiek ‘achter de voordeur’. Hierbij stond hulpverlening aan specifieke huishoudens met complexe problematiek centraal. Aanvankelijk ging het om 10 huishoudens. De stand van zaken in de zomer van 2019 was dat door het regieteam werd ingezet op 4 huishoudens. De overige huishoudens worden in de toekomst benaderd of hebben aangegeven geen hulp te willen.

Aanpassing woningtoewijzing

Op initiatief van de gemeente startte Standvast Wonen (inmiddels Woonwaarts geheten) vanaf februari 2018 een proef met aanpassing van de woningtoewijzingen. De buurt kent een groot aantal flats met lage huurprijs, die relatief vaak verhuurd worden aan mensen met een WBB (Wet Bijzondere Bemiddeling). Gemeente en Woonwaarts besloten aanvankelijk voor de duur van één jaar alleen bewoners via het reguliere verhuursysteem (toewijzing gebaseerd op inschrijftijd/loting) toe te laten om zo het aandeel WBB-inwoners terug te dringen. Ook statushouders kregen in deze periode geen voorrang op een woning. Bij toewijzing zal de woonconsulent, bij twijfels over de geschiktheid van een kandidaat-huurder, hierover een gesprek aangaan. Ook onderhoudt de buurtbeheerder (extra) goed contact met nieuwe huurders. Na evaluatie door gemeente (wijkmanagement), politie en Woonwaarts is in gezamenlijkheid besloten deze manier van toewijzing met de duur van één jaar te verlengen tot februari 2020.

Woonwaarts benoemt in haar evaluatie van de gewijzigde woningtoewijzing dat er sinds februari 2018 geen escalaties meer zijn geweest tussen huishoudens in de buurt en dat de spanningen daarmee drastisch zijn verminderd. Ook andere wijkprofessionals hebben op dat vlak geen signalen van bewoners meer gehad. Door een van de bewoners met wie is gesproken werd dan ook benoemd dat er minder incidenten lijken te zijn waar de politie bij moet komen. Een ander gaf aan het idee te hebben dat het aantal buurtgenoten met professionele begeleiding, afneemt.

Analyse kwetsbare instroom 2013-2019

In aanvulling op de signalen van professionals en bewoners, is (cijfermatig) gekeken naar het type verhuur en de kenmerken van verhuisbewegingen.

Tabel 1 laat het aantal mutaties zien, en volgens welk model sociale huurwoningen zijn toegewezen tussen 2013 en 2019. Het aantal verhuringen varieert van 6 in 2018 tot 22 in 2014. In de jaren vóór 2018 is ieder jaar sprake van diverse WBB-toewijzingen (2 in 2017 tot 8 in 2013). Vanaf 2018 zijn – conform de gewijzigde afspraken over toewijzing – geen WBB-toewijzingen meer geweest in de Muntenbuurt.

Tabel 1 Toewijzingsmodel bij verhuringen sociale huurwoningen in de Muntenbuurt 2013-2019

Jaar	‘13	‘14	‘15	‘16	‘17	‘18	‘19
hoofdmodel	2	4	5	2	10	4	4
lotingmodel	0	12	6	5	4	2	1

indicatiewoning	0	0	0	0	0	0	0
bemiddelings- model	8	6	3	6	2	0	0
mutaties totaal	10	22	14	13	16	6	5

Tabel 2 geeft vervolgens inzicht in de kwetsbaarheid van de in- en uitstroom in de buurt. Om een beeld te krijgen van te krijgen is gekeken naar het gebruik van voorzieningen op het vlak van inkomen van inwoners die de Muntenbuurt in of uit verhuizen. Van kwetsbare in- en uitstroom wordt gesproken wanneer men op het moment van vertrek of vestiging gebruikt maakt van (een van de voorzieningen van) de participatiewet.

Tabel 2 In- en uitstroom van inwoners met inkomensondersteuning in de Muntenbuurt

Jaar	Inwoners 1-1	Kwets- baar	%Kwets- baar	Vestigingen	Vertrek	Vestigingen kwetsbaar	Vertrek kwetsbaar	Saldo kwets- baar	%vest. kwets- baar
'13	575	38	6,6%	56	62	8	4	4	14,3%
'14	569	40	7,0%	79	81	10	7	3	12,7%
'15	567	40	7,1%	70	56	5	1	4	7,1%
'16	581	45	7,7%	62	68	12	5	7	19,4%
'17	575	46	8,0%	90	85	10	8	2	11,1%
'18	580	49	8,4%	78	74	1	5	-4	1,3%
'19 ³	584	43	7,4%	37	52	4	2	2	10,8%

Tabel 3 In- en uitstroom van inwoners met inkomensondersteuning in Wolfskuil

Jaar	Inwoners 1-1	Kwets- baar	%Kwets- baar	Vestigingen	Vertrek	Vestigingen kwetsbaar	Vertrek kwetsbaar	Saldo kwets- baar	%vest. kwets- baar
'13	5985	356	5,9%	999	944	105	78	27	10,5%
'14	6040	393	6,5%	1141	1088	83	114	-31	7,3%
'15	6093	348	5,7%	1160	1201	118	96	22	10,2%
'16	6052	390	6,4%	1126	1203	139	122	17	12,3%
'17	5975	390	6,5%	1220	1123	135	115	20	11,1%
'18	6072	396	6,5%	1135	986	111	91	20	9,8%
'19	6221	401	6,4%	635	642	39	42	-3	6,1%

De situatie is onderzocht sinds 2013. In de meeste jaren overtreft de kwetsbare instroom in de Muntenbuurt de kwetsbare uitstroom. In 2018 is dit voor het eerst niet het geval; toen was voor het eerst sprake van meer kwetsbare uitstroom dan kwetsbare instroom. Het gaat echter om kleine aantallen, waardoor enkele kwetsbare vestigingen/vertrekken meer of

³ Verhuisgegevens voor 2019 zijn niet volledig; de cijfers gaan alleen over de eerste helft van het jaar.

minder het verschil kunnen betekenen tussen een positief en negatief saldo. Daarbij kan niet zonder meer worden gesteld dat een negatief saldo van kwetsbare verhuizingen is veroorzaakt door de alternatieve woningtoewijzing. Ter vergelijking is ook de kwetsbare in- en uitstroom in Wolfskuil opgenomen (zie Tabel 3). Daar is in vrijwel ieder jaar sprake van een grotere instroom van kwetsbare inwoners dan uitstroom van kwetsbare inwoners.